

»Skønnet herover kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«

4. I § 108, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »optagelse«: »og om betaling«.

§ 3

I lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, jfr. lovbekendtgørelse nr. 66 af 21. februar 1978, som ændret senest ved lov nr. 545 af 10. december 1980, foretages følgende ændring:

§ 54 affattes således:

»§ 54. Det sociale udvalgs afgørelser om ret til dagpenge kan indbringes for amsankenævnet, i Københavns og Frederiksberg kommuner for den sociale ankestyrelse.

Stk. 2. Sikringsstyrelsens afgørelser om ret til dagpenge kan indbringes for den sociale ankestyrelse.

Stk. 3. Uenighed mellem kommunerne om deres forpligtelse efter denne lov afgøres af det amsankenævn, hvorunder den kommune, som forpligtelsen gøres gældende mod, hører. Gøres forpligtelsen gældende mod Københavns eller Frederiksberg kommuner, træffes afgørelsen af den sociale ankestyrelse.

Stk. 4. Amsankenævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Den sociale ankestyrelse kan dog optage de i stk. 1 nævnte sager til behandling, når ankestyrelsen skønner, at sagen er af principiel betydning.

Stk. 5. Klage til amsankenævnet eller ankestyrelsen skal indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Anmodning til ankestyrelsen om optagelse af en sag til behandling i medfør af stk. 4, 2. pkt., indgives inden for samme tidsfrist. Amsankenævnet og ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af fristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelse herom træffes af formanden for amsankenævnet eller chefen for ankestyrelsen.«

§ 4

I lov om folkepension, jfr. lovbekendtgørelse nr. 676 af 15. december 1978, som ændret senest ved lov nr. 259 af 16. juni 1980, foretages følgende ændring:

§ 27 affattes således:

»§ 27. En kommunal myndigheds afgørelse om ret til ydelser efter denne lov kan, bortset fra de i stk. 2 nævnte afgørelser, påklages til amsankenævnet, i Københavns og Frederiksberg kommuner til den sociale ankestyrelse.

Stk. 2. En kommunal myndigheds afgørelser efter § 13, stk. 1 og § 20, stk. 1, kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Afgørelser om ret til ydelser efter denne lov, truffet af revaliderings- og pensionsnævnet eller chefen for sikringsstyrelsen efter § 38 a, kan påklages til den sociale ankestyrelse.

Stk. 4. Amsankenævnets afgørelser kan ikke påklages til anden administrativ myndighed. Den sociale ankestyrelse kan dog, bortset fra afgørelser efter § 22, optage en sag til behandling, når ankestyrelsen skønner, at sagen er af principiel betydning.

Stk. 5. Klage til amsankenævnet eller ankestyrelsen skal indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Anmodning til ankestyrelsen om optagelse af en sag til behandling efter stk. 4, 2. pkt., indgives inden for samme tidsfrist. Amsankenævnet og ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af fristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelse herom træffes af formanden for amsankenævnet henholdsvis chefen for ankestyrelsen.

Stk. 6. Afgørelser truffet af chefen for sikringsstyrelsen i medfør af § 1 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.«

§ 5

I lov om invalidepension m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 677 af 15. december 1978, som ændret senest ved lov nr. 260 af 16. juni 1980, foretages følgende ændring:

§ 32 affattes således:

»§ 32. En kommunal myndigheds afgørelse om ret til ydelser efter denne lov kan, bortset fra de i stk. 2 nævnte afgørelser, påklages til amsankenævnet, i Københavns og Frederiksberg kommuner til den sociale ankestyrelse.

Stk. 2. En kommunal myndigheds afgørelser efter § 14 og § 21, stk. 1, kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Afgørelser om ret til ydelser efter denne lov, truffet af revaliderings- og pen-